

ประโยคคำถามที่มีคำลงท้ายแสดงคำถาม* (Question particles)
และคำตอบของคำถามประเภทนี้

๒.๑ คำจำกัดความของ "คำลงท้ายแสดงคำถาม" (Question particles)

"คำลงท้ายแสดงคำถาม" (Question particles) คือคำที่นำไปต่อท้ายข้อความที่มีใช้คำถาม เพื่อให้ข้อความนั้นกลายเป็นคำถามขึ้น คำลงท้ายแสดงคำถามนี้ ตัวของมันเองไม่มีความหมายอะไร และจะใช้ตามลำพังคำเดี่ยวใด ๆ ไม่ได้ แต่เมื่อใช้ต่อท้ายข้อความอื่น จะแสดงความหมายทางไวยากรณ์ คือเปลี่ยนข้อความนั้นให้เป็นคำถาม ตัวอย่างเช่น

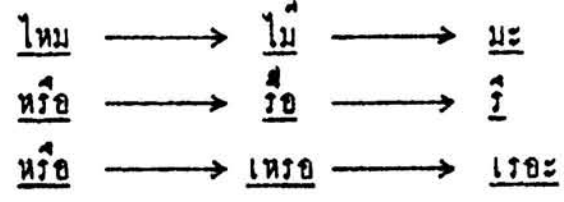
<u>ข้อความ</u>	<u>คำลงท้ายแสดงคำถาม</u>		<u>ประโยคคำถาม</u>
	(ใช้กับ)	(กลายเป็น)	
เขาเป็นครู	+	หรือ	เขาเป็นครูหรือ
เด็กดี	+	ไหม	เด็กดีไหม

คำลงท้ายแสดงคำถาม ได้แก่ หรือ^๒ รึยัง รึเปล่า ไหม จริงไหม ถูกไหม
ใช่ไหม ไม่ใช่หรือ

* เนื่องจากจะนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงนำมาเปรียบเทียบกับระบบโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษด้วย ประโยคคำถามที่มีคำลงท้ายแสดงคำถามในภาษาไทย ตรงกับประโยค Yes/No questions ในภาษาอังกฤษ แต่วิธีการสร้างประโยคคำถามชนิดนี้ของไทยและของอังกฤษแตกต่างกัน สำหรับรายละเอียดเรื่อง Yes/No questions โปรดดู Paul Roberts, English Syntax (New York: Harcourt, Brace & World, Inc., 1964) หน้า ๑๐๖ - ๑๒๐

^๒หรือ ในที่นี้ถึงแม้จะมีรูปคล้ายเสียงเดียวกับสันธาน แต่หน้าที่ต่างกัน หรือ ในที่นี้เป็นคำลงท้ายแสดงคำถาม มีหน้าที่บ่งความหมายว่า ประโยคที่ลงท้ายด้วยคำว่า หรือ เป็น

คำลงท้ายแสดงคำถาม หรือ และ ไหม บางครั้งผู้พูดอาจจะเปลี่ยนระดับเสียง (tone) จากเสียงจ๊ากวา (rising) มาสู่เสียงตรี^{๑๑} (high) และอาจจะเปลี่ยนสระภายในไค้ตามความนิยมใช้ ดังนี้

๒.๒ ประเภทของคำลงท้ายแสดงคำถาม

๒.๒.๑ คำลงท้ายแสดงคำถามแบ่งตามรูปลักษณะ คำลงท้ายแสดงคำถามที่ไปต่อท้ายข้อความอื่น เพื่อให้ข้อความนั้นกลายเป็นประโยคคำถามขึ้น ประกอบด้วยคำ และกลุ่มคำต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๒.๒.๑.๑ หรือ มีคำลงท้ายแสดงคำถามย่อย คือ
รียัง
รีเปล่า

๒.๒.๑.๒ ไหม

๒.๒.๑.๓ กลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถาม จริงไหม
ถูกไหม
ใช่ไหม
ไม่ใช่หรือ

๒.๒.๒ คำลงท้ายแสดงคำถามแบ่งตามวิธีใช้

๒.๒.๒.๑ คำลงท้ายแสดงคำถามที่ขึ้นอยู่กับประโยคที่มาข้างหน้า

ประโยคคำถาม ส่วนคำว่า หรือ ที่เป็นสันธาน เป็นการแสดงให้เห็นว่า ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งในสองอย่าง เช่น จะเรียนหรือจะเล่น

^{๑๑}Panninee หน้า ๕๘

คำว่า ไหม ในภาษาพูดมักจะออกเสียงเป็นเสียงตรี แต่เนื่องจากเสียงสั้นกว่าคำว่า มี ดังนั้นในที่นี้จะเขียน มี (มีย)

๑. คำสั่งท้ายแสดงคำถามที่ใช้ต่อท้ายประโยคปฏิเสธ

คำสั่งท้ายแสดงคำถามที่ใช้ต่อท้ายประโยคปฏิเสธ มีดังนี้

	หรือ
	จริงไหม
<u>ประโยคปฏิเสธ</u>	+ ถูกไหม
	ใช่ไหม
	ไม่ใช่หรือ

๒. คำสั่งท้ายแสดงคำถามที่ใช้ต่อท้ายประโยคบอกเล่า

คำสั่งท้ายแสดงคำถามที่ใช้ต่อท้ายประโยคบอกเล่า มีดังนี้

	หรือ
	จริงไหม
	ถูกไหม
	ใช่ไหม
<u>ประโยคบอกเล่า</u>	+ ไม่ใช่หรือ
	ไหม
	รึยัง
	รึเปล่า

๒.๒.๒.๒. คำสั่งท้ายแสดงคำถามแต่ละคำ

ต่อไปจะเป็นการพูดถึงคำสั่งท้ายแสดงคำถามแต่ละคำโดยละเอียด ถ้าคำใดปรากฏได้ทั้งกับรูปประโยคปฏิเสธและประโยคบอกเล่า จะยกตัวอย่างควบคู่กันไปเลย ถ้าคำใดปรากฏได้เฉพาะกับรูปประโยคปฏิเสธแต่เพียงอย่างเดียว ก็จะยกตัวอย่างแบบเดียว ข้อใดที่มีเครื่องหมาย (____) แสดงว่าประโยคนั้นจะไม่ปรากฏกับคำสั่งท้ายแสดงคำถามชนิดนั้นแต่อาจจะปรากฏกับคำสั่งท้ายแสดงคำถามชนิดอื่นที่มีตัวอย่างแสดงไว้

๒.๓ หรือ

๒.๓.๑ ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย "หรือ"^๔

คำถามประเภทนี้ เกิดจากการนำคำ "หรือ" ไปต่อท้ายประโยคบอกเล่า หรือประโยคปฏิเสธ ๓ แบบ คือ

- ๑. ประธาน + กริยากรรม^๕ + หรือ
- ๒. ประธาน + กริยากรรม^๖ + กรรม + หรือ

^๔คำถามแสดงคำถาม หรือ นี้ ในภาษาเขียนมักใช้ หรือ แต่ในภาษาพูดมักออกเสียงเปลี่ยนเป็น หรือ หรือ หรือ วี่

^๕กริยากรรม คือกริยาที่ปรากฏในประโยคโดยไม่มีคำนามตามหลัง ตัวอย่างเช่น นาทีกา^๕แล้ว นาทีกาดำ^๕กึ่ง^๕ ในการกำหนดกริยากรรม เราใช้กรอบประโยค

- ๑. ก) นาม _____ แล้ว
- ข) นาม กำลัง _____

โดยกำหนดว่าคำใด ๆ ก็ตามที่สามารถปรากฏในช่องว่างของกรอบประโยคที่ ๑ ทั้ง ก และ ข ได้ จักว่าเป็นกริยากรรม สำหรับรายละเอียดโปรดดู Vichintana Chantavibulya, "Inter-Sentence Relations in Modern Conversational Thai" (Unpublished Ph.D. dissertation, University of London, London, 1962) หน้า ๑๖๑

^๖กริยากรรม คือกริยาที่ต้องมีนามตาม ๑ ตัวอย่างเช่น เด็กกิน^๖แล้ว เด็กกำลัง^๖กินนม ในการกำหนดกริยากรรม เราใช้กรอบประโยค

- ๒. ก) นาม _____ นาม แล้ว
- ข) นาม กำลัง _____ นาม

โดยกำหนดว่า คำใด ๆ ก็ตามที่สามารถปรากฏในช่องว่างของกรอบประโยคที่ ๒ ทั้ง ก และ ข ได้ จักว่าเป็นกริยากรรม สำหรับรายละเอียดโปรดดูเรื่องเดียวกัน หน้า ๑๖๒.

๑. ประธาน + กริยาวิกรรม^๑ + กรรมตรง + กรรมรอง + หรือ
ในการยกตัวอย่าง จะแยกรูปประโยคแต่ละแบบออกเป็นรูปประโยคย่อย ๆ ดังต่อไปนี้

ก. ประโยคบอกเล่า

ข. ประโยคปฏิเสธ

- ๑ ก. ปัจจุบัน (ประธาน + กริยา)   ๑ ข. ปัจจุบัน (ประธาน+ไม่+กริยา)
- ๒ ก. อนาคต (ประธาน + จะ + กริยา)   ๒ ข. อนาคต (ประธาน+จะ+ไม่+กริยา)
- ๓ ก. อดีต (ประธาน + เคย + กริยา)   ๓ ข. อดีต (ประธาน+ไม่+เคย+กริยา)
- ๔ ก. อดีต (ประธาน + กริยา + แล้ว)   ๔ ข. อดีต (ประธาน+ไม่+กริยา+แล้ว)

ตัวอย่าง

<u>รูปประโยค</u>	<u>ประโยคบอกเล่า+หรือ</u>	<u>ประโยคปฏิเสธ+หรือ</u>
๑. ประธาน+กริยากรรม	๑ก. เขา <u>โกรธ</u> <u>หรือ</u>	๑ข. เขา <u>ไม่</u> โกรธ <u>หรือ</u>
	๒ก. เขา <u>จะ</u> โกรธ <u>หรือ</u>	๒ข. เขา <u>จะ</u> <u>ไม่</u> โกรธ <u>หรือ</u>
	๓ก. เขา <u>เคย</u> โกรธ <u>หรือ</u>	๓ข. เขา <u>ไม่</u> เคย <u>โกรธ</u> <u>หรือ</u>
	๔ก. เขา <u>โกรธ</u> <u>แล้ว</u> <u>หรือ</u>	๔ข. เขา <u>ไม่</u> โกรธ <u>แล้ว</u> <u>หรือ</u>
ประธาน+กริยากรรม+ + กริยาวิกรรม	๑ก. เขา <u>ร้องเพลง</u> เป็น <u>หรือ</u>	๑ข. เขา <u>ร้องเพลง</u> <u>ไม่</u> เป็น <u>หรือ</u>
	๒ก. เขา <u>จะ</u> ร้องเพลงเป็น <u>หรือ</u>	๒ข. (_____)
	๓ก. เขา <u>เคย</u> ร้องเพลงเป็น <u>หรือ</u>	๓ข. (_____)

^๑กริยาวิกรรม คือกริยาที่ต้องมีนามตาม ๒ ตัว ตัวอย่างเช่น แม่ให้เงินนิคแล้ว
แม่กำลังให้เงินนิค ในการกำหนดกริยาวิกรรม เราใช้กรอมประโยค

๑ ก) นาม _____ นาม นาม แล้ว

ข) นาม กำลัง _____ นาม นาม

โดยกำหนดว่า คำใด ๆ ก็ตามที่สามารถปรากฏในช่องว่างของกรอมประโยคที่ ๑ ทั้ง ก. และ ข ได้ จักว่าเป็นกริยาวิกรรม สำหรับรายละเอียดไปรษณู เรื่องเดียวกัน หน้า ๑๖๓

000000

<u>รูปประโยค</u>	<u>ประโยคบอกเล่า+หรือ</u>	<u>ประโยคปฏิเสธ+หรือ</u>
	๔ก. เขาร้องเพลงเป็นแล้ว <u>หรือ</u>	๔ข. เขาร้องเพลงไม่เป็นแล้ว <u>หรือ</u>
๒. ประธาน+กริยากรรม + กรรม	๑ก. เขากินข้าว <u>หรือ</u> ๒ก. เขาจะกินข้าว <u>หรือ</u> ๓ก. เขาเคยกินข้าว <u>หรือ</u> ๔ก. เขากินข้าวแล้ว <u>หรือ</u>	๑ข. เขาไม่กินข้าว <u>หรือ</u> ๒ข. เขาจะไม่กินข้าว <u>หรือ</u> ๓ข. เขาไม่เคยกินข้าว <u>หรือ</u> ๔ข. เขาไม่กินข้าวแล้ว <u>หรือ</u>
ประธาน + เป็น + กรรม	๑ก. เขาเป็นครู <u>หรือ</u> ๒ก. เขาจะเป็นครู <u>หรือ</u> ๓ก. เขาเคยเป็นครู <u>หรือ</u> ๔ก. เขาเป็นครูแล้ว <u>หรือ</u>	๑ข. เขาไม่เป็นครู <u>หรือ</u> ๒ข. เขาจะไม่เป็นครู <u>หรือ</u> ๓ข. เขาไม่เคยเป็นครู <u>หรือ</u> ๔ข. เขาไม่เป็นครูแล้ว <u>หรือ</u>
๓. ประธาน+กริยาวิกรรม +กรรมตรง+กรรมรอง	๑ก. เขาให้เงินเด็ก <u>หรือ</u> ๒ก. เขาจะให้เงินเด็ก <u>หรือ</u> ๓ก. เขาเคยให้เงินเด็ก <u>หรือ</u> ๔ก. เขาให้เงินเด็กแล้ว <u>หรือ</u>	๑ข. เขาไม่ให้เงินเด็ก <u>หรือ</u> ๒ข. เขาจะไม่ให้เงินเด็ก <u>หรือ</u> ๓ข. เขาไม่เคยให้เงินเด็ก <u>หรือ</u> ๔ข. เขาไม่ให้เงินเด็กแล้ว <u>หรือ</u>

๒.๓.๒ คำตอบของประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย หรือ

๒.๓.๒.๑ คำตอบสำหรับคำถามบอกเล่า

๑. ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย หรือ โดยทั่ว ๆ ไปตอบรับด้วยคำรับ ค่ะ หรือ กริยา + (ค่ะ) หรือ ค่ะ + ประโยค ตอบปฏิเสธด้วยคำว่าปฏิเสธ เปล่า (ค่ะ)

“ถ้าผู้ตอบเป็นผู้หญิง คำตอบรับจะเป็น ค่ะ หรือ ฮะ แต่ถ้าผู้ตอบเป็นผู้ชาย คำตอบรับจะเป็น ครับ หรือ ฮะ ถ้าผู้ตอบคุ้นเคยกับผู้ถาม อาจจะใช้ จ๊ะ, อ้อ, เฮ้อ, ยะ ฯลฯ ได้
ตามแต่ลักษณะความคุ้นเคยของแต่ละคน

“ค่ะ” ในที่นี้เป็นคำลงท้ายที่แสดงความรู้สึก อาจจะเป็น ฮะ จ๊ะ ครับ หรือ ฮะ

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ ^{๑๐}			คำตอบปฏิเสธ
	รูป ๑	รูป ๒	รูป ๓	
เขา <u>โกรธ</u> เธอ	คะ	โกรธ (คะ)	คะ เขาโกรธ	เปล่า (คะ)
เขา <u>จะ</u> โกรธเธอ	คะ	โกรธ (คะ)	คะ เขาจะโกรธ	เปล่า (คะ)
เขา <u>กิน</u> ข้าวเธอ	คะ	กิน (คะ)	คะ เขากินข้าว	เปล่า (คะ)
เขา <u>จะ</u> กินข้าวเธอ	คะ	กิน (คะ)	คะ เขาจะกินข้าว	เปล่า (คะ)
เขา <u>เป็น</u> ครูเธอ	คะ	เป็น (คะ)	คะ เขาเป็นครู	เปล่า (คะ)
เขา <u>จะ</u> เป็นครูเธอ	คะ	เป็น (คะ)	คะ เขาจะเป็นครู	เปล่า (คะ)
เขา <u>ให้</u> เงิน <u>เค็</u> กเธอ	คะ	ให้ (คะ)	คะ เขาให้เงินเค็	เปล่า (คะ)
เขา <u>จะ</u> ให้เงิน <u>เค็</u> กเธอ	คะ	ให้ (คะ)	คะ เขาจะให้เงินเค็	เปล่า (คะ)

๒. ประโยคคำถามที่มีกริยาสองตัว (กริยาตัวที่สองเป็นกริยา ไค้ หรือ เป็น) คำตอบรับจะเป็น คะ หรือ ไค้ (คะ), เป็น (คะ) คำตอบปฏิเสธจะเป็น ไม่ + กริยาตัวที่สอง ในประโยคคำถามนั้น

ให้นำไปเติมท้ายคำตอบแทบทุกชนิด เพื่อแสดงความรู้สึก จะเห็นได้ว่าคำตอบท้ายแสดงความรู้สึก
สุภาพนี้ ไปพ้องกับคำตอบรับทั้งรูปและเสียง สำหรับรายละเอียดเรื่อง "Status Sentence
Particles" โปรดดู Panninee หน้า ๔๓ - ๔๔

การที่ใส่ไว้ในวงเล็บ ( ) แสดงว่าจะมีหรือไม่มีไค้ ไม่บังคับ

^{๑๐} คำตอบรับอาจจะมีถึง ๓ รูป จะใช้รูปหนึ่งรูปใดก็ได้ แต่ตามข้อมูลที่ได้เก็บมานั้น
รูป ๑ นิยมใช้มากที่สุด และรูป ๓ นิยมใช้น้อยที่สุด

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ ^{๑๑}		คำตอบปฏิเสธ
	รูป ๑	รูป ๒	
เขาร้องเพลง <u>เป็น</u> เพลง	คะ	เป็น (คะ)	ไม่เป็น (คะ)
คุณวาท <u>รูป</u> ไม้	คะ	ไม้ (คะ)	ไม่ไม้ (คะ)
คุณชู <u>ค</u> ฝรั่ง	คะ	ค (คะ)	ไม่ค (คะ)
เธอ <u>ว่า</u> น้ำเป็น	คะ	เป็น (คะ)	ไม่เป็น (คะ)

๑๑. ประโยคคำถามที่มีคำช่วยกริยา เคย หน้ากริยา คำตอบรับ
จะเป็นคำรับ คะ หรือ เคย (คะ) คำตอบปฏิเสธจะเป็น ไม่ + เคย (คะ)

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ ^{๑๒}		คำตอบปฏิเสธ
	รูป ๑	รูป ๒	
เขา <u>เคย</u> โกรธ	คะ	เคย (คะ)	ไม่เคย (คะ)
เขา <u>เคย</u> กินข้าว	คะ	เคย (คะ)	ไม่เคย (คะ)
เขา <u>เคย</u> เป็นครู	คะ	เคย (คะ)	ไม่เคย (คะ)
เขา <u>เคย</u> ให้เงินเด็ก	คะ	เคย (คะ)	ไม่เคย (คะ)

^{๑๑} คำตอบรับ อาจจะมี ๒ รูป จะใช้รูปใดรูปหนึ่งก็ได้ แต่คามข้อมูลที่รวบรวมมานิยมใช้รูป ๒ มากกว่ารูป ๑

^{๑๒} คำตอบรับอาจจะมี ๒ รูป จะใช้รูปใดรูปหนึ่งก็ได้ แต่คามข้อมูลที่รวบรวมมานิยมใช้รูป ๒ มากกว่ารูป ๑

๔. ประโยคคำถามที่มีคำช่วยกริยา แล้ว หลังกริยา คำตอบรับคือ ค่ะ, หรือ กริยา + แล้ว (ค่ะ) คำตอบปฏิเสธจะเป็น ยัง (ค่ะ) หรือ ยัง + ไม่ + กริยา ในประโยคคำถาม (ค่ะ)

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ		คำตอบปฏิเสธ	
	รูป ๑	รูป ๒	รูป ๑	รูป ๒
เขาโกรธ <u>แล้ว</u> หรือ	ค่ะ	โกรธ <u>แล้ว</u> (ค่ะ)	ยัง(ค่ะ)	ยังไม่โกรธ (ค่ะ)
เขาร้องเพลงเป็น <u>แล้ว</u> หรือ	ค่ะ	เป็น <u>แล้ว</u> (ค่ะ)	ยัง(ค่ะ)	ยังไม่เป็น (ค่ะ)
เขากินข้าว <u>แล้ว</u> หรือ	ค่ะ	กิน <u>แล้ว</u> (ค่ะ)	ยัง(ค่ะ)	ยังไม่ได้กิน (ค่ะ)
เขาเป็นครู <u>แล้ว</u> หรือ	ค่ะ	เป็น <u>แล้ว</u> (ค่ะ)	ยัง(ค่ะ)	ยังไม่เป็น (ค่ะ)
เขาให้เงินเก็ก <u>แล้ว</u> หรือ	ค่ะ	ให้ <u>แล้ว</u> (ค่ะ)	ยัง(ค่ะ)	ยังไม่ได้ให้ (ค่ะ)

๒.๓.๒.๒ คำตอบสำหรับคำถามปฏิเสธ*

๑. ประโยคคำถามปฏิเสธโดยทั่ว ๆ ไป คำตอบรับจะเป็น กริยา ในประโยคนั้น คำตอบปฏิเสธจะเป็น ค่ะ คำเดียว หรือ ค่ะ + ไม่ + กริยา ในประโยคคำถามนั้น

* คำตอบคำถามปฏิเสธของภาษาไทย แตกต่างกับของภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษนั้น คำตอบรับหรือปฏิเสธ จะต้องสอดคล้องกับคำตอบที่ถามมา ส่วนคำตอบรับหรือปฏิเสธในภาษาไทยนั้น เป็นการตอบคำถามโดยตรง ดังนั้น ในคำตอบปฏิเสธจึงมักขึ้นต้นด้วยคำตอบรับ ค่ะ แสดงว่าเห็นด้วยกับผู้ถามก่อน แล้วจึงถามด้วยข้อความปฏิเสธ

ตัวอย่าง	คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
อังกฤษ	Don't you love him?	Yes, I do.	No, I don't.
ไทย	คุณไม่รักเขาหรือ	รัก	ค่ะ ไม่รัก

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ	
		รูป ๑	รูป ๒
เขาไม่โกรธ <u>เธอ</u>	โกรธ (คะ)	คะ	คะ ไม่โกรธ
เขาจะไม่โกรธ <u>เธอ</u>	โกรธ (คะ)	คะ	คะ ไม่โกรธ
เขาไม่กินข้าว <u>เธอ</u>	กิน (คะ)	คะ	คะ ไม่กิน
เขาจะไม่กินข้าว <u>เธอ</u>	กิน (คะ)	คะ	คะ ไม่กิน
เขาไม่ได้เป็น <u>ครู</u>	เป็น (คะ)	คะ	คะ ไม่ได้เป็น
เขาจะไม่เป็น <u>ครู</u>	เป็น (คะ)	คะ	คะ ไม่เป็น
เขาไม่ได้ให้เงินเด็ก <u>เธอ</u>	ให้ (คะ)	คะ	คะ ไม่ได้ให้
เขาจะไม่ให้เงินเด็ก <u>เธอ</u>	ให้ (คะ)	คะ	คะ ไม่ให้

๒. ประโยคคำถามปฏิเสธที่มีกริยาสองตัว (กริยาตัวที่สองคือคำว่า ได้ หรือ เป็น) คำตอบรับจะเป็น ได้ (คะ) หรือ เป็น (คะ) คำตอบปฏิเสธจะเป็นคำรับ คะ + ไม่ + กริยาตัวที่สอง (เป็น หรือ ได้)

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
เขาร้องเพลง <u>ไม่เป็น</u>	เป็น (คะ)	คะ ไม่เป็น
คุณวากรูป <u>ไม่ได้</u>	ได้ (คะ)	คะ ไม่ได้
คุณชุกฝรั่ง <u>ไม่ได้</u>	ได้ (คะ)	คะ ไม่ได้
เธอว่ายน้ <u>ไม่เป็น</u>	เป็น (คะ)	คะ ไม่เป็น

๓. คำถามปฏิเสธที่มีคำช่วยกริยา เคย หน้ากริยา คำตอบรับจะ
เป็นคำช่วยกริยา เคย (คะ) คำตอบปฏิเสธจะเป็นคำรับ คะ + ไม่ + เคย

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ ^{๑๔}
เขา <u>ไม่</u> เคยโกรธ <u>เธอ</u>	เคย (คะ)	คะ <u>ไม่</u> เคย
เขา <u>ไม่</u> เคยกินข้าว <u>เธอ</u>	เคย (คะ)	คะ <u>ไม่</u> เคย
เขา <u>ไม่</u> เคยเป็นครู <u>เธอ</u>	เคย (คะ)	คะ <u>ไม่</u> เคย
เขา <u>ไม่</u> เคยให้เงิน <u>เธอ</u>	เคย (คะ)	คะ <u>ไม่</u> เคย

๔. คำถามปฏิเสธที่มีคำช่วยกริยา แล้ว ^{๑๕}หน้ากริยา คำตอบรับจะ
เป็นคำ กริยา (คะ) คำตอบปฏิเสธจะเป็นคำรับ คะ + ไม่ + กริยา + แล้ว

^{๑๔} เปรียบเทียบคำตอบปฏิเสธของประโยคคำถามธรรมดา กับคำตอบปฏิเสธของคำถาม
ปฏิเสธ

	คำถาม	คำตอบปฏิเสธ
๒.๓.๒.๑ ข้อ ๓	เขา <u>เคย</u> โกรธ <u>เธอ</u>	<u>ไม่</u> เคย (คะ)
๒.๓.๒.๒ ข้อ ๓	เขา <u>ไม่</u> เคยโกรธ <u>เธอ</u>	คะ <u>ไม่</u> เคย

ประโยคแรกคำตอบปฏิเสธ ตอบปฏิเสธไปเลยด้วยรูปประโยค ไม่ + เคย (คะ)
แต่ประโยคหลัง คำตอบปฏิเสธจะตอบรับด้วยคำ "คะ" แสดงว่าเห็นด้วยกับคำถามก่อน แล้วจึง
ตามด้วยข้อความปฏิเสธ รูปประโยคปฏิเสธจึงเป็น คะ + ไม่ + เคย

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
เขาไม่โกรธแล้ว <u>หรือ</u>	โกรธ (คะ)	คะ ไม่โกรธแล้ว
เขาร้องเพลงไม่ไค้แล้ว <u>หรือ</u>	ไค้ (คะ)	คะ ไม่ไค้แล้ว
เขาไม่กินข้าวแล้ว <u>หรือ</u>	กิน (คะ)	คะ ไม่กินแล้ว
เขาไม่เป็นครูแล้ว <u>หรือ</u>	เป็น (คะ)	คะ ไม่เป็นแล้ว
เขาไม่ให้เงินเค้กแล้ว <u>หรือ</u>	ให้ (คะ)	คะ ไม่ให้แล้ว

๒.๓.๓. ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย รียัง^{๑๕}

รียัง เป็นพวกย่อยของคำลงท้ายแสดงคำถาม หรือ แต่ หรือ ปรากฏไค้ ทั้งกับประ โยคบอกเล่าและปฏิเสธ ส่วน รียัง ปรากฏไค้เฉพาะกับประ โยคบอกเล่าเท่านั้น ไม่เคยปรากฏกับประ โยคปฏิเสธเลย

คำถามประเภทนี้ เกิดจากการนำคำลงท้ายแสดงคำถาม รียัง ไปต่อท้าย เข้ากับประ โยคบอกเล่า ๓ แบบ คือ

- ๑. ประธาน + กริยากรรม + รียัง

^{๑๕}รียัง นอกจากจะต่างกับ หรือ ที่ไม่เคยปรากฏกับประ โยคปฏิเสธเลยแล้ว รียัง ยังมีความหมายเกี่ยวกับเวลาแฝงอยู่ด้วย ตัวอย่างเช่น คุณหญิงเรื่องนี้แล้วรียัง ต่างกับ ประ โยค คุณหญิงเรื่องนี้แล้วหรือ เพียงเล็กน้อยตรงที่ ประ โยคแรก ผู้ถามต้องการทราบจริง ๆ ว่าทราบจนถึงเวลาที่พจนี คุณแล้วรียัง ส่วนประ โยคหลังนั้น เป็นคำถามที่ยืนยันข้อความที่พูดออกมา มักจะหวังว่าจะได้รับคำตอบรับ นอกจากนี้ รียัง มักจะปรากฏกับประ โยคที่มีคำว่าแล้ว และบางครั้งคำ รียัง จะไม่ออกเสียง

ตัวอย่างเช่น เค้กทำการบ้านเสร็จแล้วรียัง = เค้กทำการบ้านเสร็จแล้วรียัง

๒. ประธาน + กริยาอกรรม + กรรม + วิยัง

๓. ประธาน + กริยาทวิกรรม + กรรมตรง + กรรมรอง + วิยัง

ในการยกตัวอย่าง จะแยกประโยคแต่ละแบบออกเป็นรูปประโยคย่อย ๆ เช่นเดียวกับวิธีการที่ไว้กับ ๒.๑.๑ ดังต่อไปนี้

ก. ประโยคบอกเล่า

- ๑ก. ปัจจุบัน (ประธาน + กริยา)
- ๒ก. อนาคต (ประธาน + จะ + กริยา)
- ๓ก. อดีต (ประธาน + เคย + กริยา)
- ๔ก. อดีต (ประธาน + กริยา + แล้ว)

ตัวอย่าง

<u>รูปประโยค</u>	<u>ประโยคบอกเล่า + วิยัง</u>
แบบ ๑. ประธาน + กริยาอกรรม	๑ก. เขา <u>โกรธ</u> <u>วิยัง</u> ๒ก. เขา <u>จะ</u> โกรธ <u>วิยัง</u> ๓ก. เขา <u>เคย</u> โกรธ <u>วิยัง</u> ๔ก. เขา <u>โกรธแล้ว</u> <u>วิยัง</u>
ประธาน + กริยาอกรรม + กริยาอกรรม	๑ก. เขา <u>ร้องเพลง</u> ได้ <u>วิยัง</u> ^{๑๖} ๒ก. เขา <u>จะ</u> ร้องเพลงได้ <u>วิยัง</u> ^{๑๗} ๓ก. (_____) ๔ก. เขา <u>ร้องเพลง</u> ได้ <u>แล้ว</u> <u>วิยัง</u>

^{๑๖} เป็น และ ได้ มีความหมายเหมือนกันในลักษณะนี้ แต่ ได้ ไร้มากกว่า จึงใช้ ได้ แทน เป็น ในกรณีนี้

^{๑๗} หมายความว่า หักมาตั้งหลายเคื่อนแล้ว เขาจะร้องเพลงได้วิยัง

รูปประโยคประโยคบอกเล่า + วยัง

แบบ ๒. ประธาน + กริยากรรม + กรรม

๑ก. เขากินข้าววยัง^{๑๔}๒ก. เขาจะกินข้าววยัง๓ก. เขาเคยกินข้าววยัง๔ก. เขากินข้าวแล้ววยัง

ประธาน + เป็น + กรรม

๑ก. เขาเป็นครูวยัง๒ก. เขาจะเป็นครูวยัง๓ก. เขาเคยเป็นครูวยัง๔ก. เขาเป็นครูแล้ววยังแบบ ๓. ประธาน + กริยาทวิกรรม + กรรมตรง
+ กรรมรอง๑ก. เขาให้เงินเค้กวยัง๒ก. เขาจะให้เงินเค้กวยัง๓ก. เขาเคยให้เงินเค้กวยัง๔ก. เขาให้เงินเค้กแล้ววยัง๒.๓.๔ คำตอบของประโยคคำถามที่ตั้งท้ายด้วย วยัง

๒.๓.๔.๑ ประโยคคำถามที่ตั้งท้ายด้วย วยัง โดยทั่ว ๆ ไป และคำถามที่มีคำช่วยกริยา แล้ว หลังกริยา คำตอบรับจะเป็น กริยาในประโยคคำถาม + แล้ว (คะ) คำตอบปฏิเสธจะเป็นคำปฏิเสธ ยัง (คะ)

---

^{๑๔}อาจจะ เป็น เค้กก่อนคนนี้กินข้าววยัง

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ ^{๑๔}
เราโกรธ <u>รียัง</u>	โกรธแล้ว (คะ)	ยัง (คะ)
เราโกรธ <u>แล้วรียัง</u>	โกรธแล้ว (คะ)	ยัง (คะ)
เรากิน <u>ข้าวรียัง</u>	กินแล้ว (คะ)	ยัง (คะ)
เรากิน <u>ข้าวแล้วรียัง</u>	กินแล้ว (คะ)	ยัง (คะ)
เราเป็น <u>ครูรียัง</u>	เป็นแล้ว (คะ)	ยัง (คะ)
เราเป็น <u>ครูแล้วรียัง</u>	เป็นแล้ว (คะ)	ยัง (คะ)
เราให้ <u>เงินเด็กรียัง</u>	ให้แล้ว (คะ)	ยัง (คะ)
เราให้ <u>เงินเด็กแล้วรียัง</u>	ให้แล้ว (คะ)	ยัง (คะ)

๒.๓.๔.๒ ประโยคคำถามที่มีกริยาสองตัว (กริยาตัวที่สอง โคนักคำว่า ได้ หรือ เป็น) และคำถามชนิดที่มีคำช่วยกริยา แล้ว หลังกริยา คำตอบรับจะเป็น ได้แล้ว (คะ) หรือ เป็นแล้ว (คะ) คำตอบปฏิเสธจะเป็น ยัง (คะ) หรือ ยัง + ไม่ + เป็น (หรือได้) (คะ)

^{๑๔}เปรียบเทียบกับ ๒.๓.๒.๑ เราโกรธพรอ เป้อ่า (คะ)

๒.๓.๔.๑ เราโกรธรียัง ยัง (คะ)

ประโยคแรก คำตอบปฏิเสธ คอบค้ายคำปฏิเสธ เป้อ่า ซึ่งเป็นคำปฏิเสธโดยสิ้นเชิง แต่ประโยคหลัง คำตอบปฏิเสธ คอบค้ายคำปฏิเสธ ยัง ซึ่งนอกจากจะเป็นคำปฏิเสธแล้ว ยังมี ความหมายเกี่ยวกับเวลาแฝงอยู่ด้วย ทั้งตัวอย่างที่ยกมานั้น คำปฏิเสธ ยัง หมายความว่า ระยะเวลาที่ถามจนถึงขณะนี้ผู้ถามยังไม่โกรธ แต่อาจจะโกรธในโอกาสหรือเวลาต่อไป มิใช่ปฏิเสธโดยสิ้นเชิงเหมือน เป้อ่า

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ	
		รูป ๑	รูป ๒
เขาร้องเพลง <u>เป็น</u> รียัง	เป็นแล้ว (คะ)	ยัง (คะ)	ยังไม่เป็น (คะ)
เขาร้องเพลง <u>เป็นแล้ว</u> รียัง	เป็นแล้ว (คะ)	ยัง (คะ)	ยังไม่เป็น (คะ)
คุณวาคู <u>มได้</u> รียัง	ได้แล้ว (คะ)	ยัง (คะ)	ยังไม่ได้ (คะ)
คุณวาคู <u>มได้แล้ว</u> รียัง	ได้แล้ว (คะ)	ยัง (คะ)	ยังไม่ได้ (คะ)
คุณชุก <u>ฝรั่งเศษได้</u> รียัง	ได้แล้ว (คะ)	ยัง (คะ)	ยังไม่ได้ (คะ)
คุณชุก <u>ฝรั่งเศษได้แล้ว</u> รียัง	ได้แล้ว (คะ)	ยัง (คะ)	ยังไม่ได้ (คะ)
เธอ <u>ว่าน่า</u> เป็นรียัง	เป็นแล้ว (คะ)	ยัง (คะ)	ยังไม่เป็น (คะ)
เธอ <u>ว่าน่า</u> เป็นแล้วรียัง	เป็นแล้ว (คะ)	ยัง (คะ)	ยังไม่เป็น (คะ)

๒.๓.๔.๓ ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย รียัง ที่มีคำช่วยกริยา จะ อยู่หน้ากริยาคำตอบรับจะเป็น จะ + กริยา + แล้ว (คะ) คำตอบปฏิเสธจะเป็นคำปฏิเสธ ยัง (คะ)

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ ^{๒๐}	คำตอบปฏิเสธ
เขา <u>จะ</u> โกร <u>ร</u> รียัง	จะโกร <u>รแล้ว</u> (คะ)	ยัง (คะ)
เขา <u>จะ</u> กิน <u>ข้าว</u> รียัง	จะกิน <u>แล้ว</u> (คะ)	ยัง (คะ)
เขา <u>จะ</u> เป็น <u>ครู</u> รียัง	จะ <u>เป็นแล้ว</u> (คะ)	ยัง (คะ)
เขา <u>จะ</u> ให้ <u>เงิน</u> แก่ <u>กริ</u> รียัง	จะ <u>ให้แล้ว</u> (คะ)	ยัง (คะ)

^{๒๐} คำตอบรับอาจจะเป็น จนแล้ว (คะ) ซึ่งเป็นคำช่วยกริยาทั้งสองคำ มีความหมายเท่ากับ จะ + กริยา + แล้ว

๒.๓.๔.๔ ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย วิย้ง ที่มีคำช่วยกริยา เคย อยู่หน้ากริยา คำตอบรับจะเป็น คำช่วยกริยา เคย + กริยา + แล้ว (คะ) คำตอบปฏิเสธจะเป็น ยั้ง + ไม่ + เคย (คะ)

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
เราเคยโกรธ <u>วิย้ง</u>	เคยโกรธแล้ว (คะ)	ยั้งไม่เคย (คะ)
เราเคยกินข้าว <u>วิย้ง</u>	เคยกินแล้ว (คะ)	ยั้งไม่เคย (คะ)
เราเคยเป็นครู <u>วิย้ง</u>	เคยเป็นแล้ว (คะ)	ยั้งไม่เคย (คะ)
เราเคยให้เงินแก่ <u>วิย้ง</u>	เคยให้แล้ว (คะ)	ยั้งไม่เคย (คะ)

๒.๓.๕ ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย วิเป้อ่า

วิเป้อ่า เป็นท่วงน้อยของคำถามที่แสดงคำถาม หรือ เช่นเดียวกับ วิย้ง ใช้ได้กับประโยคบอกเล่าเท่านั้น ไม่เคยเกิดกับประโยคปฏิเสธเลย คำถามประเภทนี้เกิดจากการนำคำ วิเป้อ่า ไปต่อท้ายเข้ากับประโยคบอกเล่า ๓ แบบ คือ

๑. ประธาน + กริยากรรม + วิเป้อ่า
๒. ประธาน + กริยากรรม + กรรม + วิเป้อ่า
๓. ประธาน + กริยาทวิกรรม + กรรมตรง + กรรมรอง + วิเป้อ่า

ในการยกตัวอย่าง จะแยกประเภทประโยคแต่ละแบบออกเป็นรูปประโยคย่อย ๆ เช่นเดียวกับวิธีการที่ใช้ใน ๒.๓.๑ และ ๒.๓.๓ ดังต่อไปนี้

ก. ประโยคบอกเล่า

- ๑ก. ปัจจุบัน (ประธาน + กริยา)
- ๒ก. อนาคต (ประธาน + จะ + กริยา)
- ๓ก. อดีต (ประธาน + เคย + กริยา)

๔ก. อคิด (ประธาน + กริยา + แล้ว)^{๒๑}

ตัวอย่าง

รูปประโยค

ประโยคบอกเล่า + วิเศษณ์

แบบ ๑. ประธาน + กริยาอกรรม

๑ก. เขาโกรธวิเศษณ์

๒ก. เขาจะโกรธวิเศษณ์

๓ก. เขาเคยโกรธวิเศษณ์

๔ก. (_____)

ประธาน + กริยาอกรรม + กริยาอกรรม

๑ก. เขาร้องเพลงโค้ววิเศษณ์

๒ก. เขาจะร้องเพลงโค้ววิเศษณ์

๓ก. เขาเคยร้องเพลงโค้ววิเศษณ์

๔ก. (_____)

แบบ ๒. ประธาน + กริยากรรม + กรรม

๑ก. เขากินข้าววิเศษณ์^{๒๒}

๒ก. เขาจะกินข้าววิเศษณ์

๓ก. เขาเคยกินข้าววิเศษณ์

๔ก. (_____)

ประธาน + เป็น + กรรม

๑ก. เขาเป็นครูวิเศษณ์

๒ก. เขาจะเป็นครูวิเศษณ์

๓ก. เขาเคยเป็นครูวิเศษณ์

๔ก. (_____)

^{๒๑}วิเศษณ์^๑ ต่างกับ วิยัง และต่างจาก หรือ อีกประการหนึ่งที่ วิเศษณ์ ไม่เคยเกิดกับประโยคแบบ ๔ก. (ประธาน + กริยา + แล้ว) เดช

^{๒๒}เขากินข้าววิเศษณ์ มีความหมายเท่ากับ เขากินข้าวโค้ววิเศษณ์

รูปประโยค

ประโยคบอกเล่า + วิเศษณ์

แบบ ๓. ประธาน + กริยาวิกรรม + กรรมตรง
+ กรรมรอง

- ๑ก. เขาให้เงินเค็กรวิเศษณ์
๒ก. เขาจะให้เงินเค็กรวิเศษณ์
๓ก. เขาเคยให้เงินเค็กรวิเศษณ์
๔ก. (_____)

๒.๓.๖ คำตอบของประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย วิเศษณ์

๒.๓.๖.๑ ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย วิเศษณ์ โดยทั่ว ๆ ไป คำตอบรับจะเป็น
กริยา (ละ) คำตอบปฏิเสธจะเป็น คำปฏิเสธ เปล่า (ละ)
ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
เขาโกรธ <u>วิเศษณ์</u>	โกรธ (ละ)	เปล่า (ละ)
เขาจะโกรธ <u>วิเศษณ์</u>	โกรธ (ละ)	เปล่า (ละ)
เขากินข้าว <u>วิเศษณ์</u>	กิน (ละ)	เปล่า (ละ)
เขาจะกินข้าว <u>วิเศษณ์</u>	กิน (ละ)	เปล่า (ละ)
เขาเป็นครู <u>วิเศษณ์</u>	เป็น (ละ)	เปล่า (ละ)
เขาจะเป็นครู <u>วิเศษณ์</u>	เป็น (ละ)	เปล่า (ละ)
เขาให้เงินเค็กร <u>วิเศษณ์</u>	ให้ (ละ)	เปล่า (ละ)
เขาจะให้เงินเค็กร <u>วิเศษณ์</u>	ให้ (ละ)	เปล่า (ละ)

๒.๓.๖.๒ ประโยคคำถามชนิดนี้ที่มีกริยาสองตัว (กริยาสองตัวได้แก่คำ ได้ หรือ
เป็น) คำตอบรับจะเป็น กริยาตัวที่สอง (ได้ หรือ เป็น) + (ละ) ส่วนคำตอบปฏิเสธ
จะเป็น ไม่ + กริยาตัวที่สอง (ได้ หรือ เป็น) + (ละ)

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
เขาร้องเพลง <u>เป็นวีป๋เอ๋อ</u>	เป็น (กะ)	ไม่เป็น (กะ)
เขาจะร้องเพลง <u>ใ้วีป๋เอ๋อ</u>	ใ้ (กะ)	ไม่ใ้ (กะ)
คุณวาคู <u>ป๋ใ้วีป๋เอ๋อ</u>	ใ้ (กะ)	ไม่ใ้ (กะ)
คุณจะวาคู <u>ป๋ใ้วีป๋เอ๋อ</u>	ใ้ (กะ)	ไม่ใ้ (กะ)
คุณชुक <u>ป๋ใ้วีป๋เอ๋อ</u>	ใ้ (กะ)	ไม่ใ้ (กะ)
คุณจะชुक <u>ป๋ใ้วีป๋เอ๋อ</u>	ใ้ (กะ)	ไม่ใ้ (กะ)
เธอว่า <u>ย่น้ำเป็นวีป๋เอ๋อ</u>	เป็น (กะ)	ไม่เป็น (กะ)
เธอจะ <u>ว่าย่น้ำเป็นวีป๋เอ๋อ</u>	เป็น (กะ)	ไม่เป็น (กะ)

๒.๓.๖.๓ ประโยคคำถามชนิดนี้ ที่มีคำช่วยกริยา เคย อยู่หน้ากริยา คำตอบรับจะเป็น คำช่วยกริยา เคย (กะ) ส่วนคำตอบปฏิเสธจะเป็น ไม่ + เคย (กะ)

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
เขา <u>เคย</u> โกร <u>วีป๋เอ๋อ</u>	เคย (กะ)	ไม่ <u>เคย</u> (กะ)
เขา <u>เคย</u> ร้องเพลง <u>ใ้วีป๋เอ๋อ</u>	เคย (กะ)	ไม่ <u>เคย</u> (กะ)
เขา <u>เคย</u> กินข้าว <u>วีป๋เอ๋อ</u>	เคย (กะ)	ไม่ <u>เคย</u> (กะ)
เขา <u>เคย</u> เป็นครู <u>วีป๋เอ๋อ</u>	เคย (กะ)	ไม่ <u>เคย</u> (กะ)
เขา <u>เคย</u> ให้เงิน <u>เค้กวีป๋เอ๋อ</u>	เคย (กะ)	ไม่ <u>เคย</u> (กะ)

๒.๔ ไหม๒.๔.๑ ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย ไหม^{๒๓}

คำลงท้ายแสดงคำถาม ไหม ต่างกับ หรือ ที่ ไหม ไม่ใช่กับประโยคปฏิเสธเลย คำถามประเภทนี้เกิดจากการนำ ไหม ไปต่อท้ายเข้ากับประโยคบอกเล่า ๓ แบบ คือ

๑. ประธาน + กริยาอกรรม + ไหม
๒. ประธาน + กริยาสกรรม + กรรม + ไหม
๓. ประธาน+กริยาทวิกรรม+กรรมตรง+กรรมรอง + ไหม

ในการยกตัวอย่าง จะแยกดูประโยคแต่ละแบบออกเป็นรูปประโยคย่อย ๆ เช่นเดียวกับวิธีการที่ใช้ใน ๒.๓.๑ ๒.๓.๓ และ ๒.๓.๕ ดังต่อไปนี้

---

^{๒๓}คร. อุดม วโรตมสิกขคิถ์ สรุปว่า ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย ไหม มีความหมาย เหมือนกันกับประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย หรือไม่ ซึ่งมักจะใช้ในภาษาเขียน ตัวอย่าง   คุณจะไปหรือไม่ = คุณจะไปไหม

สำหรับรายละเอียดโปรดดู Udom Warotamasikkhadit, "Thai Syntax: An Outline" (Unpublished Ph.D. dissertation, The University of Texas, Austin, 1963) หน้า ๒๐ - ๒๑

และ คร. เฉลา ไชยรัตน์ กล่าวไว้ว่า "The mây question and the ρί + mây question are in free variation" สำหรับรายละเอียดโปรดดู Chalao Chaiyaratana, "A Comparative Study of English and Thai Syntax" (Unpublished Ph.D. dissertation, Indiana University, Bloomington, 1961) หน้า ๒๗

ก. ประโยคบอกเล่า

- ๑ก. บั๊จจุบัน (ประธาน + กริยา)
 ๒ก. ขนาดค (ประธาน + จะ + กริยา)
 ๓ก. อคิต (ประธาน + เคย + กริยา)
 ๔ก. อคิต (ประธาน + กริยา + แล้ว)^{๒๔}

ตัวอย่าง

รูปประโยค

ประโยคบอกเล่า + ไหม (ไม้)

แบบ ๑. ประธาน + กริยากรรม

- ๑ก. เขาโกรชไม^{๒๕}
 ๒ก. เขาจะโกรชไม
 ๓ก. เขาเคยโกรชไม
 ๔ก. (_____)

ประธาน + กริยากรรม + กริยากรรม

- ๑ก. เขาร้องเพลงไคไม
 ๒ก. เขาจะร้องเพลงไคไม
 ๓ก. เขาเคยร้องเพลงไคไม
 ๔ก. (_____)

แบบ ๒. ประธาน + กริยากรรม + กรรม

- ๑ก. เขากินข้าวไม
 ๒ก. เขาจะกินข้าวไม
 ๓ก. เขาเคยกินข้าวไม
 ๔ก. (_____)

^{๒๔}ไหม (ไม้) เช่นเดียวกับ วิเฒ่า ที่ต่างกับ หรือ อีกข้อหนึ่งและต่างกับ วิยั้ง ตรงที่ ไหม ไม่เคยเกิดกับรูปประโยค ๔ก. (ประธาน + กริยา + แล้ว)

^{๒๕}ถ้าประโยคนั้นมีกริยากรรม เช่น สวย, เก่ง, ก็ าด่า คำถามจะลงท้ายด้วยคำลงท้ายแสดงคำถาม ไหม มากกว่าที่จะลงท้ายด้วยคำลงท้ายแสดงคำถามอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น เขาสวยไหม เขาเก่งไหม เขาคไคไหม เป็นต้น

รูปประโยค

ประธาน + เป็น + กรรม

ประโยคบอกเล่า + โทม

๑ก. (_____)

๒ก. เราจะเป็นครูไม่๓ก. เขาเคยเป็นครูไม่

๔ก. (_____)

แบบ ๑. ประธาน + กริยาวิกรรม + กรรมตรง
+ กรรมรองกรรมทาง๑ด. เขาให้เงินเด็กไม่๒ด. เราจะให้เงินเด็กไม่๓ด. เขาเคยให้เงินเด็กไม่

๔ด. (_____)

๒.๔.๒ คำตอบของประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย โทม

๒.๔.๒.๑ ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย โทม โดยทั่ว ๆ ไป คำตอบรับจะ
เป็น กริยา (คะ) คำตอบปฏิเสธจะเป็น ไม่ + กริยา (คะ)
ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
เขา <u>โกรธ</u> ไม่	โกรธ (คะ)	ไม่ <u>โกรธ</u> (คะ)
เขา <u>สวย</u> ไม่	สวย (คะ)	ไม่ <u>สวย</u> (คะ)
เขาจะ <u>กินข้าว</u> ไม่	กิน (คะ)	ไม่ <u>กิน</u> (คะ)
เขาจะ <u>เป็นครู</u> ไม่	เป็น (คะ)	ไม่ <u>เป็น</u> (คะ)
เขาจะ <u>ให้เงิน</u> เด็ก <u>ไม่</u>	ให้ (คะ)	ไม่ <u>ให้</u> (คะ)

๒.๔.๒.๒ ประโยคคำถามชนิดที่มีกริยาสองตัว (กริยาตัวที่สองเป็น โค้หรือ เป็น) คำตอบรับจะเป็นกริยาตัวที่สอง (โค้ หรือ เป็น) + (คะ) ส่วนคำตอบปฏิเสธจะเป็น ไม่ + กริยาตัวที่สอง (โค้ หรือ เป็น) + (คะ)

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
เขาร้องเพลง <u>เป็น</u> ไม๊	เป็น (คะ)	ไม่ <u>เป็น</u> (คะ)
เขาจะร้องเพลง <u>เป็น</u> ไม๊	เป็น (คะ)	ไม่ <u>เป็น</u> (คะ)
คุณวากรูป <u>โค้</u> ไม๊	โค้ (คะ)	ไม่ <u>โค้</u> (คะ)
คุณจะวากรูป <u>โค้</u> ไม๊	โค้ (คะ)	ไม่ <u>โค้</u> (คะ)
คุณชุกฝรั่ง <u>เศส</u> โค้ไม๊	โค้ (คะ)	ไม่ <u>โค้</u> (คะ)
คุณจะชุกฝรั่ง <u>เศส</u> โค้ไม๊	โค้ (คะ)	ไม่ <u>โค้</u> (คะ)
เธอว่า <u>น่า</u> เป็นไม๊	เป็น (คะ)	ไม่ <u>เป็น</u> (คะ)
เธอจะ <u>ว่า</u> น่าเป็นไม๊	เป็น (คะ)	ไม่ <u>เป็น</u> (คะ)

๒.๔.๒.๓ ประโยคคำถามชนิดที่มีคำช่วยกริยา เคย อยู่หน้ากริยา คำตอบรับจะเป็นคำช่วยกริยา เคย (คะ) ส่วนคำตอบปฏิเสธจะเป็น ไม่ + เคย (คะ)

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
เขา <u>เคย</u> โกรธไม๊	เคย (คะ)	ไม่ <u>เคย</u> (คะ)
เขา <u>เคย</u> ร้องเพลง <u>โค้</u> ไม๊	เคย (คะ)	ไม่ <u>เคย</u> (คะ)
เขา <u>เคย</u> กินข้าวไม๊	เคย (คะ)	ไม่ <u>เคย</u> (คะ)
เขา <u>เคย</u> เป็นครูไม๊	เคย (คะ)	ไม่ <u>เคย</u> (คะ)
เขา <u>เคย</u> ให้เงินเด็กไม๊	เคย (คะ)	ไม่ <u>เคย</u> (คะ)

๒.๘ กลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถาม จริงไหม, ถูกไหม, ใช่ไหม, ไม่ใช่เหรอ

๒.๘.๑ ประโยคคำถามที่ไรกลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถาม^{๒๖} ซึ่งไต่แก จริงไหม, ถูกไหม, ใช่ไหม และ ไม่ใช่เหรอ

คำถามประเภทนี้ประกอบด้วยข้อความแรก ซึ่งอาจจะเป็นประโยคบอกเล่า หรือปฏิเสธ ลงท้ายด้วยกลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถาม ซึ่งไต่แก จริงไหม, ถูกไหม, ใช่ไหม และ ไม่ใช่เหรอ

	<u>ประโยคบอกเล่า</u>	+	จริงไหม ถูกไหม ใช่ไหม ไม่ใช่เหรอ
๒.๘.๑.๑	รูปประโยค (นาม + กริยา)		

^{๒๖}ประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วยกลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถาม จริงไหม, ถูกไหม, ใช่ไหม, ไม่ใช่เหรอ ในภาษาไทยตรงกับ Tag questions ในภาษาอังกฤษ ต่างกันอยู่ที่ของ อังกฤษนั้น ถ้าส่วนข้างหน้าเป็นประโยคบอกเล่า ส่วนลงท้ายจะต้องเป็นปฏิเสธ และถ้า ส่วนข้างหน้าเป็นปฏิเสธ ส่วนลงท้ายจะต้องเป็นบอกเล่า หนึ่ง ส่วนลงท้ายจะต้องขึ้นอยู่กับกริยาในข้อความส่วนข้างหน้า แคะของไทยนั้น ไร้รูปเคิม ซึ่งอาจจะเป็นบอกเล่า หรือปฏิเสธก็ได้ ไม่ว่าประโยคข้างหน้าจะเป็นบอกเล่าหรือปฏิเสธ ตัวอย่างเช่น

คำถามอังกฤษ

คำถามไทย

You like him, don't you? คุณชอบเขาใช่ไหม / คุณชอบเขาไม่ใช่เหรอ

You don't like him, do you? คุณไม่ชอบเขาใช่ไหม/คุณไม่ชอบเขาไม่ใช่เหรอ

สำหรับรายละเอียดเรื่อง Tag questions ของภาษาอังกฤษไปรกด

Paul Roberts, English Syntax (New York: Harcourt, Brace & World, Inc. 1964) หน้า ๑๓๒ - ๑๓๓

ตัวอย่าง

ประโยคบอกเล่า + กลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถาม
 ฉะนั้นนี่แหละกินไปจริงไหม
 ฉันคงให้เงินเธออีกถูกไหม
 เธอชอบสีกางเกงไหม
 เธอชอบสีกางเกงไหม เธอ

๒.๕.๑.๒ รูปประโยค ประโยคปฏิเสธ + จริงไหม
ถูกไหม
ไหม
ไหม เธอ

(นาม + ไม่ + กริยา)

ตัวอย่าง

ประโยคปฏิเสธ + กลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถาม
 ฉะนั้นนี่ไม่แพงจริงไหม
 ฉันไม่คงให้เงินเธออีกถูกไหม
 เธอไม่ชอบสีกางเกงไหม
 เธอไม่ชอบสีกางเกงไหม เธอ

๒.๕.๒ คำตอบของประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วยกลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถาม
 คำตอบรับและคำตอบปฏิเสธของคำถามประเภทนี้ขึ้นอยู่กับกลุ่มคำลงท้ายแสดง
 คำถามที่ไร้ในประโยคนั้น

๒.๕.๒.๑ คำตอบของคำถามที่ข้อความส่วนหน้าเป็นประโยคบอกเล่า

กลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถาม	คำตอบรวม		คำตอบปฏิเสธ
	รูป ๑	รูป ๒	
___ <u>จริง</u> <u>ไหม</u>	จริง (คะ)	<u>คือ</u> ^{๒๓}	ไม่+กริยา (หรือ) (คะ)
___ <u>ถูก</u> <u>ไหม</u>	ถูก (คะ)	<u>คือ</u>	ไม่+กริยา (หรือ) (คะ)
___ <u>ใช่</u> <u>ไหม</u>	ใช่ (คะ)	<u>คือ</u>	ไม่+กริยา (หรือ) (คะ)
___ <u>ไม่ใช่</u> <u>เหรอ</u>	ใช่ (คะ)	<u>คือ</u>	ไม่+กริยา (หรือ) (คะ)

คำถาม	คำตอบเห็นด้วย		คำตอบไม่เห็นด้วย
	รูป ๑	รูป ๒	
___ <u>บ้าน</u> <u>นี้</u> <u>แพง</u> <u>เกินไป</u> <u>จริง</u> <u>ไหม</u>	จริง (คะ)	<u>คือ</u>	ไม่ <u>แพง</u> (หรือ) (คะ)
___ <u>ฉัน</u> <u>ต้อง</u> <u>ให้</u> <u>เงิน</u> <u>เธอ</u> <u>อีก</u> <u>ถูก</u> <u>ไหม</u>	ถูก (คะ)	<u>คือ</u>	ไม่ <u>ต้อง</u> (หรือ) (คะ)
___ <u>เธอ</u> <u>ชอบ</u> <u>สี</u> <u>กาง</u> <u>ใจ</u> <u>ไหม</u>	ใช่ (คะ)	<u>คือ</u>	ไม่ <u>ชอบ</u> (หรือ) (คะ)
___ <u>เธอ</u> <u>ชอบ</u> <u>สี</u> <u>กาง</u> <u>ใจ</u> <u>ไหม</u> <u>เหรอ</u> ^{๒๔}	ใช่ (คะ)	<u>คือ</u>	ไม่ <u>ชอบ</u> (หรือ) (คะ)

^{๒๓}คือ เป็นคำตอบที่ต่างกับ จริง ถูก ใช่ ตรงที่ คือ ตอบรับข้อความทั้งหมด ส่วน จริง ถูก ใช่ ตอบรับเฉพาะคำลงท้าย จริง ไหม ถูก ไหม ใช่ ไหม ไม่ใช่ เหรอ

^{๒๔}หรือ เป็นคำลงท้ายที่ใช้กับประโยคปฏิเสธ เพื่อแสดงการเน้น หรือย้ำให้หนักแน่นยิ่งขึ้น

^{๒๕}ไม่ใช่ เหรอ ถ้าดูตามรูปหน้าจะเป็นรูปปฏิเสธของ ใช่ ไหม แต่การนำไปใช้ทั้ง ใช่ ไหม และ ไม่ใช่ เหรอ ใช้ได้ในสถานการณ์เดียวกัน โดยไม่ต้องคำนึงว่าความหมายจะเป็นปฏิเสธหรือไม่ แต่ประโยคที่ลงท้ายด้วย ไม่ใช่ เหรอ มักจะเน้นกว่าประโยคที่ลงท้ายด้วย ใช่ ไหม ส่วนคำตอบเหมือนกัน

๒.๕.๒.๒ คำตอบของคำถามที่ข้อความส่วนหน้าเป็นประโยคปฏิเสธ^{๑๐}

คำตอบรับและคำตอบปฏิเสธของคำถามประเภทนั้นขึ้นอยู่กับกลุ่มคำ
ลงท้ายแสดงคำถามที่ใช้ในประโยคนั้น ดังต่อไปนี้

กลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถาม	คำตอบเป็นค้ำย		คำตอบไม่เพ็ญค้ำย
	รูป ๑	รูป ๒	
— <u>จริงไม่</u>	จริง (กะ)+ข้อความปฏิเสธ	อ้อ	กริยา+ส่วนขยาย
— <u>ถูกไม่</u>	ถูก (กะ)+ข้อความปฏิเสธ	อ้อ	กริยา+ส่วนขยาย
— <u>ใช่ไม่</u>	ใช่ (กะ)+ข้อความปฏิเสธ	อ้อ	กริยา+ส่วนขยาย
— <u>ไม่ใช่เพรช</u>	ใช่ (กะ)+ข้อความปฏิเสธ	อ้อ	กริยา+ส่วนขยาย

^{๑๐}คำถามชนิดนี้ของอังกฤษ มักจะต้องการคำตอบคล้ายคำถามข้อความปฏิเสธส่วนข้างหน้า
คำตอบจึงมักเป็นปฏิเสธ และคำตอบนั้นถ้าคำรับเป็นปฏิเสธ ส่วนข้างหน้าที่ตามมาจะต้องเป็น
ปฏิเสธค้ำย แต่ของไทย คำตอบเพ็ญค้ำยจะขึ้นต้นค้ำยคำรับแสดงว่าเพ็ญค้ำยกับประโยคนั้น(จริง,
ถูก, ใช่) แล้วตามค้ำยข้อความปฏิเสธ ส่วนคำตอบไม่เพ็ญค้ำย จะเป็นข้อความบอกเล่าแย้งกับ
ข้อความในประโยคคำถามทันที โดยไม่ต้องมีคำรับว่า เพ็ญค้ำยหรือไม่เพ็ญค้ำยกับประโยคคำถาม
นั้น ตัวอย่างเช่น

คำถามของอังกฤษ

คำตอบ

You don't like him, do you ?

No, I don't.

คำถามของไทย

คำตอบเพ็ญค้ำย

คำตอบไม่เพ็ญค้ำย

คุณไม่ชอบเขาใช่ไม่

ใช่กะ ไม่ชอบ

ชอบกะ

คุณไม่ชอบเขาไม่ใช่เพรช

ใช่กะ ไม่ชอบ

ชอบกะ

ตัวอย่าง

คำถาม	คำตอบเห็นด้วย		คำตอบไม่เห็นด้วย
	รูป ๑	รูป ๒	
บ้านนี้ไม่แพง <u>จริง</u> ไม่	จริง (คะ) ไม่แพง	ฮือ	ไม่จริง แพงจะตายไป
ฉันไม่ <u>คง</u> ให้เงินเธออีก <u>ถูก</u> ไม่	ถูก (คะ) ไม่คงให้	ฮือ	ไม่ถูกหรอก คงให้อีก๑๐บาท
เธอไม่ <u>ชอบ</u> สี <u>แดง</u> <u>ไร</u> ไม่	ไร (คะ) ไม่ชอบ	ฮือ	ชอบ (คะ)
เธอไม่ <u>ชอบ</u> สี <u>แดง</u> <u>ไม่</u> <u>ไร</u> <u>เธอ</u>	ไร (คะ) ไม่ชอบ	ฮือ	ชอบ (คะ)

๒.๖ สรุป

๒.๖.๑ คำถาม

๒.๖.๑.๑ ประโยคคำถามที่ตั้งท้ายด้วย หรือ, วิย้ง, วิเปอ่า เป็นคำถามพวกเดียวกัน อยู่ในประเภทคำถามที่ตั้งท้ายด้วยคำลงท้ายแสดงคำถาม หรือ แต่รูปประโยคคำถามแตกต่างกัน กล่าวคือ หรือ ปรากฏได้ทั้งกับประโยคบอกเล่าและปฏิเสธ แต่ วิย้ง และ วิเปอ่า ปรากฏได้กับประโยคบอกเล่าเท่านั้น ไม่เคยปรากฏกับประโยคปฏิเสธเลย ตัวอย่าง

เขาไปทำงานหรือ

เขาไม่ไปทำงานหรือ

เขาไปทำงานวิย้ง

เขาไปทำงานวิเปอ่า

๒.๖.๑.๒ ประโยคคำถามที่ตั้งท้ายด้วย ไหม (ไม่) เป็นคำถามที่แตกต่างกับคำถามประเภทที่ตั้งท้ายด้วย หรือ ตรงที่ ไหม ปรากฏได้กับประโยคบอกเล่าเท่านั้น ไม่เคยปรากฏกับประโยคปฏิเสธเลย

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างประโยคคำถามที่ตั้งท้ายด้วย หรือ และคำถามที่ตั้งท้ายด้วย ไหม จะยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

ประโยคบอกเล่า + <u>ไหม</u>	ประโยคปฏิเสธ + <u>หรือ</u>	ประโยคบอกเล่า + <u>หรือ</u>
เขา <u>โกรธ</u> <u>ไหม</u>	เขา <u>ไม่</u> โกรธ <u>หรือ</u>	เขา <u>โกรธ</u> <u>หรือ</u>
เขา <u>เคย</u> โกรธ <u>ไหม</u>	เขา <u>ไม่</u> เคยโกรธ <u>หรือ</u>	เขา <u>เคย</u> โกรธ <u>หรือ</u>
เขา <u>ร้อง</u> เพลง <u>เป็น</u> <u>ไหม</u>	เขา <u>ร้อง</u> เพลง <u>ไม่</u> เป็น <u>หรือ</u>	เขา <u>ร้อง</u> เพลง <u>เป็น</u> <u>หรือ</u>
เขา <u>เคย</u> ร้องเพลง <u>ไหม</u>	เขา <u>ไม่</u> เคยร้องเพลง <u>หรือ</u>	เขา <u>เคย</u> ร้องเพลง <u>หรือ</u>

ประโยคบอกเล่า + <u>ไม่</u>	ประโยคปฏิเสธ + <u>หรือ</u>	ประโยคบอกเล่า + <u>หรือ</u>
เขาจะกินข้าว <u>ไม่</u>	เขาจะไม่กินข้าว <u>หรือ</u>	เขาจะกินข้าว <u>หรือ</u>
เขาเคยกินข้าว <u>ไม่</u>	เขาไม่เคยกินข้าว <u>หรือ</u>	เขาเคยกินข้าว <u>หรือ</u>
เขาจะเป็นครู <u>ไม่</u>	เขาจะไม่เป็นครู <u>หรือ</u>	เขาจะเป็นครู <u>หรือ</u>
เขาเคยเป็นครู <u>ไม่</u>	เขาไม่เคยเป็นครู <u>หรือ</u>	เขาเคยเป็นครู <u>หรือ</u>
เขาจะให้เงินเด็ก <u>ไม่</u>	เขาจะไม่ให้เงินเด็ก <u>หรือ</u>	เขาจะให้เงินเด็ก <u>หรือ</u>
เขาเคยให้เงินเด็ก <u>ไม่</u>	เขาไม่เคยให้เงินเด็ก <u>หรือ</u>	เขาเคยให้เงินเด็ก <u>หรือ</u>

๒.๖.๑.๓ ประโยคคำถามที่ตั้งท้ายด้วยกลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถาม จริงไม่, ถูกไม่, ใช่ไม่, ไม่ใช่หรือ มักจะใช้กับประโยคที่มีข้อความแสดงความกึกกั้น หรือต้องการความเห็นจากผู้ตอบ จากข้อมูลที่เก็บรวบรวมมา ใช่ไม่ และ ไม่ใช่หรือ เป็นกลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถามที่นิยมใช้มากที่สุด ปรากฏได้ในสถานการณ์เกี่ยวกับคำถามที่ตั้งท้ายด้วย หรือ (หรือ) (ดู ๒.๓.๑) ตามปกติ ประโยคคำถามที่ตั้งท้ายด้วย ใช่ไม่ และ ไม่ใช่หรือ เน้นกว่าประโยคที่ตั้งท้ายด้วย หรือ (หรือ)

ตัวอย่าง

เขากินข้าวแล้วหรือ

เขากินข้าวแล้วใช่ไม่

เขากินข้าวแล้วไม่ใช่หรือ

สำหรับประโยคที่เกี่ยวกับความกึกกั้น อาจจะใช้กลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถามกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งใน ๔ กลุ่มนี้ได้ แต่โดยทั่วไปแล้ว ใช่ไม่ และ ไม่ใช่หรือ ใช้แทนที่ จริงไม่, ถูกไม่ ในหลายสถานการณ์กว่า

ตัวอย่าง

ประโยคที่คงการถามความนึกเห็น

ข้าฉันนี้แพงเกินไปจริงไม่

ข้าฉันนี้แพงเกินไปถูกไม่

ข้าฉันนี้แพงเกินไปใช่ไม่

ข้าฉันนี้แพงเกินไปไม่ใช่หรือ

แต่สำหรับประโยคโดยทั่ว ๆ ไป เรามักจะใช้ ใช่ ใช่ไม่ และ ไม่ใช่ หรือ เช่น
เรามักจะพูดว่า

เขาไปแล้วใช่ไม่

เขาไปแล้วไม่ใช่หรือ

มากกว่าที่จะพูดว่า

เขาไปแล้วจริงไม่

เขาไปแล้วถูกไม่

๒.๖.๑.๔ สรุปโดยใช้ตาราง เพื่อรวบรวมการใช้คำลงท้ายแสดงคำถามไว้ในที่
เดียวกัน กฎาตุตารางแสดงการปรากฏของคำลงท้ายแสดงคำถามข้างหลังประโยคบอกเล่า
เพื่อทำให้เป็นคำถาม (ตารางที่ ๑ หน้า ๔๒ - ๔๓) และตารางแสดงการปรากฏของคำลง
ท้ายแสดงคำถามข้างหลังประโยคปฏิเสธ เพื่อทำให้เป็นคำถาม (ตารางที่ ๒ หน้า ๔๔ - ๔๕)

ประโยชน์ออกเถ้า +	เหวอ	ไซไม่	ไม่ไซเหวอ	รัยง	ไซเปล่า	ไม่	จริงไม่	ถูกไม่
๑ก. เขาเคยเป็นครู	X	X	X	X	X	X	X°	X°
๑ค. เขาเป็นครูแล้ว	X	X	X	X	-	-	X°	X°
<u>ประธาน+กริยาทวิกรรม+กรรมตรง</u> + <u>กรรมรอง</u>								
๑ก. เขาให้เงินเด็ก	X	X	X	X	X	X	X°	X°
๒ก. เขาจะให้เงินเด็ก	X	X	X	X	X	X	X°	X°
๑ค. เขาเคยให้เงินเด็ก	X	X	X	X	X	X	X°	X°
๑ค. เขาให้เงินเด็กแล้ว	X	X	X	X	-	-	X°	X°
<u>ประโยชน์แสดงความคิดเห็น</u>								
๑. บ้าขึ้นนี้แพงเกินไป	X	X	X	-	X	X	X	X
๒. ฉันต้องให้เงินเธออีก	X	X	X	X	X	X	X	X
๓. เธอชอบสีแดง	X	X	X	-	X	X	X	X
๔. เราควรไปเยี่ยมเขา	X	X	X	X	X	X	X	X

เครื่องหมาย X หมายความว่า ปรากฏได้

เครื่องหมาย X° หมายความว่า ปรากฏได้เฉพาะกับกริยาบางตัว เช่น เขาอน^{ริ}ยั้ง แต่กริยาบางตัวนิยมใช้คำลงท้ายแสดงคำถามอื่น เช่น เขาโกร^หร[ิ]เป^ล่า มากกว่าที่จะใช้ เขาโกร^หร[ิ]ยั้ง หรือ X° ในช่อง^{จริง}ไม่, ^{ถูก}ไม่ หมายความว่าปรากฏได้เหมือนกัน แต่นิยมใช้คำลงท้าย เหวอ, ไซไม่, ไม่ไซเหวอ แทน

เครื่องหมาย - หมายความว่า ไม่ปรากฏเลย

ตารางที่ ๒

ตารางแสดงการปรากฏของค่าคงที่แสดงค่าถามข้างต้งประโยคปฏิเสธ เพื่อทำให้เป็นคำถาม

ประโยคปฏิเสธ +	หรือ	หรือไม่	ไม่ใช่หรือ	จริง	ไม่จริง	ไม่	จริงไม่	ถูกไม่
<u>ประธาน + กริยากรรม</u>								
๑ข. เขาไม่โกรธ	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๒ข. เขาจะไม่โกรธ	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๓ข. เขาไม่เคยโกรธ	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๔ข. เขาไม่โกรธแล้ว	X	X	X	-	-	-	X°	X°
<u>ประธาน+กริยากรรม+กริยากรรม</u>								
๑ข. เขาร้องเพลงไม่เป็น	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๒ข. _____	-	-	-	-	-	-	-	-
๓ข. _____	-	-	-	-	-	-	-	-
๔ข. เขาร้องเพลงไม่เป็นแล้ว	X°	X°	-	-	-	-	X°	X°
<u>ประธาน+กริยากรรม+กรรม</u>								
๑ข. เขาไม่กินข้าว	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๒ข. เขาจะไม่กินข้าว	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๓ข. เขาไม่เคยกินข้าว	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๔ข. เขาไม่กินข้าวแล้ว	X	X	X	-	-	-	X°	X°
<u>ประธาน + เป็น + กรรม</u>								
๑ข. เขาไม่เป็นคน	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๒ข. เขาจะไม่เป็นคน	X	X	X	-	-	-	X°	X°

ประโยคปฏิเสธ +	เธอ	ใช่ไม่	ไม่ใช่เธอ	รับ	รับลา	ไม่	จริงไม่	ถูกไม่
๑ข. เขาไม่เคยเป็นครู	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๔ข. เขาไม่เป็นครูแล้ว	X	X	X	-	-	-	X°	X°
<u>ประธาน + กริยาทวิกรรม + กรรมตรง</u>								
+ <u>กรรมรอง</u>								
๑ข. เขาไม่ให้เงินเด็ก	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๒ข. เขาจะไม่ให้เงินเด็ก	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๓ข. เขาไม่เคยให้เงินเด็ก	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๔ข. เขาไม่ให้เงินเด็กแล้ว	X	X	X	-	-	-	X°	X°
<u>ประโยคแสดงความคิดเห็น</u>								
๑. ย่าฉันนี้ไม่แพงเกินไป	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๒. ฉันไม่ต้องการให้เงินเธออีก	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๓. เธอไม่ชอบสีแดง	X	X	X	-	-	-	X°	X°
๔. เราไม่ควรไปเยี่ยมเขา	X	X	X	-	-	-	X°	X°

เครื่องหมาย X หมายความว่า

ปรากฏได้

เครื่องหมาย X° หมายความว่า

ปรากฏได้ แต่นิยมใช้คำลงท้าย เธอ, ใช่ไม่, ไม่ใช่เธอ มากกว่า

เครื่องหมาย - หมายความว่า

ไม่ปรากฏเลย

๒.๖.๒ คำตอบ

๒.๖.๒.๑ คำตอบของประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย หรือ มักจะเป็นการยืนยันข้อความในประโยคคำถามนั้น ส่วนคำตอบของประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วย หรือยัง และ หรือเปล่า มักจะเป็นการยอมรับหรือตอบปฏิเสธอย่างใดอย่างหนึ่ง คำตอบของคำถามที่ลงท้ายด้วย หรือยัง และคำถามที่ลงท้ายด้วย หรือเปล่า ต่างกันอยู่ที่ คำปฏิเสธ เปล่า เป็นคำตอบปฏิเสธโดยสมบูรณ์ แต่คำปฏิเสธ ยัง เป็นคำตอบปฏิเสธที่มีความหมายเกี่ยวกับเวลาแฝงอยู่ด้วย มิใช่เป็นการปฏิเสธโดยสมบูรณ์

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของคำตอบของคำถามที่ลงท้ายด้วย หรือ, หรือยัง, หรือเปล่า จะยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
เราเป็นครู <u>หรือ</u>	ค่ะ	เปล่า (ค่ะ)
เราเป็นครู <u>หรือยัง</u>	เป็นแล้ว (ค่ะ)	ยัง (ค่ะ)
เราเป็นครู <u>หรือเปล่า</u>	เป็น (ค่ะ)	เปล่า (ค่ะ)

๒.๖.๒.๒ คำตอบของคำถามประเภทที่ลงท้ายด้วย ไม่ เป็นการยอมรับ หรือปฏิเสธอย่างใดอย่างหนึ่ง

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของคำตอบของคำถามที่ลงท้ายด้วย ไม่ และ หรือ จะยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
เธอชอบมะม่วง <u>ไม่</u>	ชอบ (ค่ะ)	ไม่ชอบ (ค่ะ)
เธอชอบมะม่วง <u>หรือ</u>	ค่ะ	ไม่ชอบ (ค่ะ)

๒.๖.๒.๓ คำตอบของคำถามประเภทที่ลงท้ายด้วยกลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถาม
ขึ้นอยู่กับกลุ่มคำลงท้ายแสดงคำถามที่ใช้ในประโยคคำถาม

เพื่อแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างคำตอบเห็นด้วย และคำตอบไม่เห็นด้วยของ
คำถามชนิดนี้ประเภทคำถามบอกเล่า และคำถามปฏิเสธ จะยกตัวอย่างดังต่อไปนี้

คำถาม	คำตอบเห็นด้วย		คำตอบไม่เห็นด้วย
	รูป ๑	รูป ๒	
<u>บอกเล่า</u> <u>ฉันนั้นแพลงเกินไปจริงไม่</u>	จริง (คะ)	อ้อ	ไม่แพงหรอก (คะ)
<u>ปฏิเสธ</u> <u>ฉันนั้นไม่แพงจริงไม่</u>	จริง (คะ) ไม่แพง	อ้อ	แพงจะตายไป
<u>บอกเล่า</u> <u>ฉันต้องให้เงินเธออีกถูกไม่</u>	ถูก (คะ)	อ้อ	ไม่ต้องหรอก (คะ)
<u>ปฏิเสธ</u> <u>ฉันไม่ต้องให้เงินเธออีกถูกไม่</u>	ถูก (คะ) ไม่ต้องให้	อ้อ	ต้องให้อีก ๑๐ บาท
<u>บอกเล่า</u> <u>เธอชอบสีแคงไรไม่</u>	ไร (คะ)	อ้อ	ไม่ชอบหรอก (คะ)
<u>ปฏิเสธ</u> <u>เธอไม่ชอบสีแคงไรไม่</u>	ไร (คะ) ไม่ชอบ	อ้อ	ชอบ (คะ)
<u>บอกเล่า</u> <u>เธอชอบสีแคงไม่ไรเธอ</u>	ไร (คะ)	อ้อ	ไม่ชอบหรอก (คะ)
<u>ปฏิเสธ</u> <u>เธอไม่ชอบสีแคงไม่ไรเธอ</u>	ไร (คะ) ไม่ชอบ	อ้อ	ชอบ (คะ)

๒.๖.๒.๔ เปรียบเทียบคำตอบของคำถามที่ลงท้ายด้วยคำลงท้ายแสดงคำถาม
เธอ รียัง รีเปล่า ไรไม่ ไม่ไรเธอ ไม่

๑. คำตอบสำหรับคำถามบอกเอา

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
<u>ประธาน + กริยา</u>		
เขา <u>โกรธ</u> เธอ	คะ	เปล่า (คะ)
เขา <u>โกรธ</u> รียัง	โกรธแล้ว (คะ)	ยัง (คะ)
เขา <u>โกรธ</u> รีเปล่า	โกรธ (คะ)	เปล่า (คะ)
เขา <u>โกรธ</u> ไชไม้	ไช (คะ)	ไม่โกรธ (คะ)
เขา <u>โกรธ</u> ไมไชเธอ	ไช (คะ)	ไม่โกรธ (คะ)
เขา <u>โกรธ</u> ไม้	โกรธ (คะ)	ไม่โกรธ (คะ)
<u>ประธาน + กริยา + กริยา</u>		
เขา <u>ร้องเพลง</u> เป็น <u>เธอ</u>	เป็น (คะ)	ไม่เป็น (คะ)
เขา <u>ร้องเพลง</u> เป็น <u>รียัง</u>	เป็นแล้ว (คะ)	ยังไม่เป็น (คะ)
เขา <u>ร้องเพลง</u> เป็น <u>รีเปล่า</u>	เป็น (คะ)	ไม่เป็น (คะ)
เขา <u>ร้องเพลง</u> เป็น <u>ไชไม้</u>	ไช (คะ)	ไม่เป็น (คะ)
เขา <u>ร้องเพลง</u> เป็น <u>ไมไชเธอ</u>	ไช (คะ)	ไม่เป็น (คะ)
เขา <u>ร้องเพลง</u> เป็น <u>ไม้</u>	เป็น (คะ)	ไม่เป็น (คะ)
<u>ประธาน + เคย + กริยา + กรรม</u>		
เขา <u>เคย</u> กิน <u>ข้าว</u> เธอ	เคย (คะ)	ไม่เคย (คะ)
เขา <u>เคย</u> กิน <u>ข้าว</u> รียัง	เคย (คะ)	ไม่เคย (คะ)
เขา <u>เคย</u> กิน <u>ข้าว</u> รีเปล่า	เคย (คะ)	ไม่เคย (คะ)
เขา <u>เคย</u> กิน <u>ข้าว</u> ไชไม้	เคย (คะ)	ไม่เคย (คะ)
เขา <u>เคย</u> กิน <u>ข้าว</u> ไมไชเธอ	เคย (คะ)	ไม่เคย (คะ)
เขา <u>เคย</u> กิน <u>ข้าว</u> ไม้	เคย (คะ)	ไม่เคย (คะ)

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
<u>ประธาน + กริยา + กรรม + แล้ว</u>		
เขาเป็นครู <u>แล้ว</u> <u>เธอ</u>	เป็น <u>แล้ว</u> (คะ)	ยังไม่ <u>เป็น</u> (คะ)
เขาเป็นครู <u>แล้ว</u> <u>วิ้ง</u>	เป็น <u>แล้ว</u> (คะ)	ยัง (คะ)
เขาเป็นครู <u>แล้ว</u> <u>ใจไม้</u>	ใจ (คะ)	ยัง (คะ)
เขาเป็นครู <u>แล้ว</u> <u>ไม่ใจ</u> <u>เธอ</u>	ใจ (คะ)	ยัง (คะ)

๒. คำตอบสำหรับคำถามปฏิเสธ

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
<u>ประธาน + ไม่ + กริยา</u>		
เขา <u>ไม่</u> <u>โกรธ</u> <u>เธอ</u>	โกรธ (คะ)	คะ <u>ไม่</u> <u>โกรธ</u>
เขา <u>ไม่</u> <u>โกรธ</u> <u>ใจไม้</u>	โกรธ (คะ)	คะ <u>ไม่</u> <u>โกรธ</u>
เขา <u>ไม่</u> <u>โกรธ</u> <u>ไม่ใจ</u> <u>เธอ</u>	โกรธ (คะ)	คะ <u>ไม่</u> <u>โกรธ</u>
<u>ประธาน + กริยา + ไม่ + กริยา</u>		
เขา <u>ร้องเพลง</u> <u>ไม่</u> <u>ได้</u> <u>เธอ</u>	ได้ (คะ)	คะ <u>ไม่</u> <u>ได้</u>
เขา <u>ร้องเพลง</u> <u>ไม่</u> <u>ได้</u> <u>ใจไม้</u>	ได้ (คะ)	คะ <u>ไม่</u> <u>ได้</u>
เขา <u>ร้องเพลง</u> <u>ไม่</u> <u>ได้</u> <u>ไม่ใจ</u> <u>เธอ</u>	ได้ (คะ)	คะ <u>ไม่</u> <u>ได้</u>
<u>ประธาน + ไม่ + เคย + กริยา + กรรม</u>		
เขา <u>ไม่</u> <u>เคย</u> <u>กินข้าว</u> <u>เธอ</u>	เคย (คะ)	คะ <u>ไม่</u> <u>เคย</u>
เขา <u>ไม่</u> <u>เคย</u> <u>กินข้าว</u> <u>ใจไม้</u>	เคย (คะ)	คะ <u>ไม่</u> <u>เคย</u>
เขา <u>ไม่</u> <u>เคย</u> <u>กินข้าว</u> <u>ไม่ใจ</u> <u>เธอ</u>	เคย (คะ)	คะ <u>ไม่</u> <u>เคย</u>

คำถาม	คำตอบรับ	คำตอบปฏิเสธ
<u>ประธาน+ไม่+กริยา+กรรม+แล้ว</u> เขาไม่ <u>เป็น</u> ครู <u>แล้ว</u> <u>เทร</u> เขาไม่ <u>เป็น</u> ครู <u>แล้ว</u> <u>ไซ</u> <u>ไม</u> เขาไม่ <u>เป็น</u> ครู <u>แล้ว</u> <u>ไม</u> <u>ไซ</u> <u>เทร</u>	เป็น (คะ) เป็น (คะ) เป็น (คะ)	คะ ไม่ <u>เป็น</u> <u>แล้ว</u> คะ ไม่ <u>เป็น</u> <u>แล้ว</u> คะ ไม่ <u>เป็น</u> <u>แล้ว</u>